

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til udenrigsministeren. Den næste i ordførerrækken er hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 10:35

Kl. 10:36

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Forslagsstillerne lægger i beslutningsforslaget vægt på, at EU-samarbejdet i dag er præget af en udbredt grad af mangel på demokrati, og her mener de endvidere, at en del af forklaringen er det forhold, at Europa-Kommissionen er udpeget af de respektive landes regeringer og dermed ikke er folkevalgt.

Jeg kan på ingen måde give forslagsstillerne ret i, at EU-samarbejdet mangler demokrati, og ej heller i, at man vil få mere demokrati ved at lade Folketinget i stedet for regeringen vælge EU-kommissæren. I tråd med Kommissionens grundtanke om national uafhængighed foretages den demokratiske kontrol med Kommissionen jo på EU-niveau og ikke på nationalt niveau, ved at det folkevalgte Europa-Parlament godkender Kommissionen. Det kan jeg absolut ikke se gør EU-samarbejdet mindre demokratisk.

Som eksempel på den demokratiske kontrolproces kan jeg nævne sagen tilbage i 2004, hvor Italien valgte at opstille en anden kommissær end den først valgte, da denne ikke kunne finde opbakning i EU-Parlamentet.

Der lægges i beslutningsforslaget vægt på, at Kommissionen bør være en embedsmandsinstitution snarere end en politisk institution, hvilket jeg i øvrigt også er uenig i. Hvis man skulle ændre praksis for udnævnelse af en EU-kommissær, så det i stedet for regeringen var Folketinget, der udpegede kommissæren, ville jeg sagtens kunne forestille mig et scenarie, hvor kandidater til kommissærposten måtte søge bred opbakning i Folketinget ved at fremsætte en politisk dagsorden. Det betyder, at den kommissær, som Folketinget så skulle vælge, ville have et ansvar for at overholde dette politiske program og dermed kæmpe for det i Kommissionen. Ud fra det argument falder forslagsstillernes argumentation jo også fra hinanden, da man ved at inddrage Folketinget i beslutningsprocessen politiserer kommissæren yderligere, og personen vil derfor nærmere være politiker end embedsmand.

Afslutningsvis vil jeg helt klart slå fast, at vi i Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, da vi mener, at det skal være den bedst kvalificere-

de kandidat, der udnævnes til kommissær, og ikke den person, der har ført en politisk kampagne for at vinde bred opbakning i Folketinget.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Morten Messerschmidt (DF):

Se, hver gang vi har diskuteret EU-forfatningen og forfatningstraktaten, som ordføreren kalder den, og nu også Lissabontraktaten, har nogle af nøgleordene for ordføreren været åbenhed og demokrati. Nu kommer Dansk Folkeparti med et forslag, som netop skal skabe mere åbenhed og mere demokrati. Den allermest magtfulde institution i EU vil vi gerne have fremover hviler på et flertal i Folketinget.

Det er vel egentlig et meget fornuftigt udgangspunkt at sige, at folk, der har politisk indflydelse, skal have et flertal i Folketinget bag sig. Det er i hvert fald sådan, ordføreren regering arbejder: Uden et flertal er der ikke nogen indflydelse.

Derfor undrer jeg mig over, at de fine ord om demokrati og åbenhed, som vi tidligere har hørt var helt afgørende for Venstre, pludselig er forsvundet, fordi det er et forslag, der kommer fra Dansk Folkeparti. Kunne hr. Michael Aastrup Jensen ikke elaborere lidt på det?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Michael Aastrup Jensen (V):

Jo, men som jeg også var inde på i min ordførertale, er det jo ikke, fordi vi synes, det skal være på det nationale niveau, at der skal være et kontrolorgan, men vi har jo Europa-Parlamentet. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti måske ikke er så glad for, at der er noget, der hedder Europa-Parlamentet, men det er vi faktisk. Og det er lige præcis Europa-Parlamentet, der er kontrolorgan for det her, og det har vi især set i to tilfælde: I 2004, hvor Italien måtte komme med en ny kommissær, og i 1999, hvor truslerne om fyring fra Europa-Parlamentet fik Santerkommissionen til at gå af.

Så det er ikke sådan, at Europa-Parlamentet ikke er sin opgave voksen. Jeg synes tværtimod, at det gør det godt, og det er jo vores demokratiske valgte folk, som dernede er med til at sørge for det. Så der er jo en demokratisk åbenhed på området, bare for Europa-Parlamentet.